

Oponentní posudek diplomové práce studentky
BC. SIMONY TANEVSKE
Diplomová práce na téma:
„HOLEŠOVICE – BLOK U PAPIRNY“

Vedoucí diplomové práce:
Doc. Ing. arch. Ivan Plicka, CSc.
15119 Ústav urbanismu FA ČVUT v Praze
2018 / 2019 zimní semestr

Hodnocení práce dle uvedených hledisek:

1/ Vztah návrhu k zadání projektu:

Zadání projektu vychází z předchozí vlastní práce a z prací studentů téhož atelieru, kde se vychází z jednotného konceptu celé čtvrti a strukturou navazuje na blokovou či areálovou městskou zástavbu. Nutí studentku vnímat práci svých předchůdců jako týmovou a doplnit ji rozpracováním konkrétního bloku. Diplomová práce souvislostí ctí a citlivě navazuje na celkový koncept i na měřítko a proporce zachovalých staveb ale i na dimenzování předchozích návrhů v okolí. Některé nevhodné či zchátralé budovy vymisťuje a nahrazuje novými objekty.

Jednotlivé nové segmenty bloku návrh vyplňuje objekty o přiznané velikosti schodišťových sekcí či dvojic sekcí. Co se týče objemů, ty působí v kontextu čtvrti logicky a zažitě příjemně.

2/ Urbanistické vyhodnocení a nastavení přístupu k úkolu regenerace:

Analýzy částečně vycházejí z předchozích prací atelieru a částečně je doplňují historickými podklady a vlastním doplňkovým vyhodnocením.

Řešená lokalita obsahuje několik kvalitních historických činžovních domů, a proto je diplomantka doplňuje novými objekty do téměř uzavřeného bloku. Od ulice U Papírny ale blok nedokončuje a řadu obytných domů zalamuje dovnitř vnitrobloku. Nedokončenou linii uzavírá neprůhlednou zdí oplocení, do které vkládá vstupní bránu s vnitřní zahradou, tou je třeba projít ke vstupům všech obytných sekcí i ke vstupu do studentského domu.

Tímto provozním nastavením, kde vstupy do domů nevedou z uličních prostor, ale z vnitrobloku, ve mě posiluje dojem, že nenavrhovala běžné občanské bydlení, ale bydlení v jakémsi uzavřeném areálu. Přiznám se, že tomu příliš nerozumím, pokud nejde o návrh nějakého areálu, blížíciho se charakteru ambasády, nebo dívčí školy. S tímto principem jsem se bohužel již setkal na záměru oplocování pavilonů studentských kolejí, které bylo zdůvodňováno jakousi vyšší bezpečností.

3/ Stanovení programu dostaveb, členění a provozní návaznosti:

Současné dostavby historických čtvrtí dnes nemohou plně použít princip výstavby domů po jednotlivých domech s jednotným vlastnictvím objektu vůči totožné rozloze pozemku. Brání tomu všudypřítomné předpisy a nároky na „uskladňování automobilů“. Ty dávají vzniknout objektům s mohutnými podzemními garážemi, které zabírají společné místo pod několika domy a jejich schodišťovými sekcemi. Tento fakt si vynucuje pokřivenou vlastnickou strukturu, kdy se velikost vlastnického subjektu musí přizpůsobit nikoliv velikosti nadzemní části domu, ale velikosti jeho

podzemních parkovišť. Vznikají tak nové „Koldomy“. Architekti se tuto majetkoprávní ohyzdnost snaží někdy maskovat designováním nadzemních částí na sekce tradiční velikosti. Stejně tak i autorka.

Z hlediska rozvržení hmot za to musím diplomantku pochválit. Vadí mi ono zmíněné neuzavření bloku včetně dlouhé zdi, která městský charakter z ulice nepodpoří a z vnitrobloku také nepůsobí příjemně. Když už, tak bych na její pozici viděl nějaký hezký průhledný plot s podezdívkou a pilíři. Situování velké části podzemních garáží přímo do středu vnitrobloku mě také rozesmutňuje. Na jejich stropě jistě nemůže růst jeden ze dvou navržených stromů, trávníku u hřiště se tam také nebude dařit. Plochy zbylého rostlého terénu jsou malé pro vsakování podzemních vod. Pojízďení dodávek při stěhování nábytku po stropě garáží je také s velkým otazníkem. Pro příště bych proto rozhodně požadoval důsledné umísťování podzemního parkování pod samotné objekty, byť s přesahy do obvodu vnitrobloku. Nikoliv do jeho středu.

Samostatný nárožní dům pro ubytování studentů je objemově dimenzován velice příjemně. Komunikační jádro s širokým ochozem by mohlo být opravdu velice hezké. Také zde nerozumím, proč vstup do koleje nevede přímo z ulice, zvláště když je to výhodné směrem ke stanici metra i tramvaje? Schodišťový prostor i samo schodiště (pozicí svých mezipodest) zbytečně zabírají místo na úkor pokojů a prodlužují pěší cestu o zbytečný úsek chodbičky.

4/ Urbanisticko-architektonické řešení návrhu:

Architektonické ztvárnění každé jedné z fasád jednotlivých hmot je proporčně, materiálově i barevně příjemné. Ale francouzská okna úplně všude? Bez balkonů, bez lodžii? Je to pro bydlení opravdu rozumné? Není to pouze šablonovité zjednodušení, aby domy vypadaly provoplánově elegantně?

Ono totiž neběží pouze o eleganci, jde i o výraz domů. Za zdůvodnitelný považuji požadavek, aby exteriéry domů neklamavě vypovídaly o svých funkcích, zde tedy o tom, že se v nich bydlí. Když totiž podobnou utilitární pravidelnost stejných francouzských oken posílíte stejnou barvou i materiály na všech sekcích, ve výsledku nedostanete výraz bytového domu, ale právě spíše méně vlídný výraz nějaké ambasády, sídla oligarchy, nebo (ale to pardon už přeháním) vojenských kasáren.

5/ Celkové hodnocení:

Diplomová práce je zpracována velice přehledně a srozumitelně. Vůči souvislostem okolních struktur i očekávané regeneraci čtvrti je naprosto správně dimenzována. Moje výhrady k návrhu se týkaly dílčích provozních řešení a subjektivně kritizovaly architektonické výrazivo. Zadání ale považuji z naprosto převažující části za splněné.

Návrh klasifikace:

A	B	C	D	E	F
Výborně	Velmi dobře	Dobře	Uspokojivě	Dostatečně	Nedostatečně

S potěšením a v úctě
autor oponentního posudku
Ing. arch. Zdeněk Fikar
ČKA 00877
zaměstnanec ÚMČ Praha 3
odbor územního rozvoje
e-mail : zdenekf@praha3.cz
telefon: 222 116 147

